

A DOUA VENIRE A DOMNULUI

O mie de ani, aduce amintiri de cînd cu mulți ani în urmă ne-am întîlnit aici în Tabernacol înainte ca marea trezire mondială să înceapă. Și, Tată, Dumnezeule, noi îndrăgim acele gînduri. Și apare bun pentru sufletul nostru că ne întoarcem iarăși în seara aceasta ca să începem încă una din acele treziri de modă veche unde păcătoșii strigă după milă, și unde cel căzut se împacă din nou cu Dumnezeu. Și Duhul Sfînt este Persoana principală în adunare, Care domină și conduce, și ne aduce Pîinea Vieții prin Cuvînt. Și ne rugăm ca El să lucreze pentru noi seară după seară în această trezire, să vindece pe bolnav și nevoiaș să sfințească fiecare credincios, și să scoată slava din aceste eforturi pe care la face. Pentru că, Tată, Dumnezeule, aceasta este doar pentru onoarea și slava Numelui Său în care noi o cerem. Amin.

Aceasta este ca să împlinesc o promisiune pe care am făcut-o cu unsprezece ani în urmă. Un timp îndelungat ca să ajung din nou la aceasta, dar ca să mă întorc înapoi la Tabernacol pentru o trezire. Și, acum, noi știm că micuțul nostru Tabernacol este insuficient ca loc pentru o trezire, dar noi ne vom înghesui aici, și facem tot ce putem, pentru următoarele cîteva seri, spre slava lui Dumnezeu.

Și mie îmi place să am un miting în biserică. În multe locuri, noi le avem pe stadioane, și afară în aer liber, și în arene, dar este ceva deosebit cînd îl aveți în biserică. Se pare că acolo ar fi o pîrtășie mai dulce, mai apropiată cînd ești în biserică. Afară în acele arene, locuri lumești, noi sîntem recunoscători pentru privilegiul de a fi... [O porțiune goală pe bandă-Ed.] O apăsare, ca o putere demonică, pe care trebuie să o străpungi înainte ca trezirea să înceapă. Și atunci cînd vii în biserică, acesta este un loc unde locuiește Dumnezeu, este venirea la casa Lui ca să avem o adunare.

Și acum noi sîntem bucuroși în seara aceasta să vedem multe din fețele vechi pe care le-am văzut cu ani în urmă la încheierea lucrării mele aici la Tabernacol. Îl văd pe Fratele Graham înăuntru, și Fratele Curtis, și Sora Angie, și Sora Gertie aici, și

Fratele Cox și Sora Cox, și, oh, Doamne, atât de mulți dintre voi, Sora Spencer și Fratele Spencer, și voi toți aici. Sîntem așa de fericiți. Mama, și Doamna Slaughter, și fratele aici, mari grupuri din voi, încă. Cîți dintre voi sînt aici din timpul cînd am început în urmă, vreau să spun cînd am plecat afară pentru trezire? Hai să vă vedem mîinile. În toată biserica în seara aceasta, priviți numai la mîini. Asta este foarte minunat.

Acum noi sîntem... știm că trezirile vin numai prin Duhul Sfînt. El este Acela Care aduce trezire. Și noi nu o putem face noi înșine, noi putem doar să facem acel efort; și Dumnezeu trebuie să binecuvinteze efortul acela, și avem încredere că El o va face.

Îi spuneam soției venind pe drum... Nici măcar nu am avut ocazia să mănînc cina în seara aceasta. Este îngrozitor de aglomerat. Era ora două după-amiază cînd am reușit să-mi îmbrac cămașa, de cînd m-am sculat ieri dimineața. Aceasta-i ce era partea la telefon. Și era chiar la ora două cînd am avut o urgență pentru Doctorul Sam Adair în Louisville. Și cînd... Și apoi așa de multe alte telefoane, și veteranii. Unul care era de la spital, a spus, Păi, noi am așteptat o vreme după vreme, și dacă iadul este ceva mai rău cînd ajungem acolo decît ce a fost această mizerie, așteptînd. Și doar un țipăt și un strigăt de pretutindeni, sute de lucrători.

Și, eu vă spun, noi trăim într-una din cele mai mărețe zile din cîte a cunoscut vreodată această lume, unul din cele mai mărețe timpuri. Și eu sînt atât de bucuros să văd o foame în inimile oamenilor pentru mai mult din Dumnezeu.

Acum eu mi-am luat pe inimă, rugîndu-mă ca aceasta să fie voia lui Dumnezeu. Și, apropo, acolo în spate sînt niște oameni care stau în picioare. Eu mă întreb... Noi avem un - un scaun aici, o bancă micuță, mă întreb dacă am putea cumva să aranjăm acea bancă mică. Cîteva dintre doamne... ori careva, stînd acolo în spate, care am putea poate... Aici, mă întreb dacă unii din ei de aici sau ceva, doar veniți sus și puneți-vă pe bancă aici sus, aici sus în față. Poate... Frate Ben, noi sîntem bucuroși să te vedem aici înăuntru, ultima oară te-am văzut cînd am fost în San Fernando Valley, California, cu cîteva săptămîni în urmă. Și sînt locuri aici sus dacă

doriți să veniți sus, voi – voi oamenii din spate care stați în picioare. Și acum dacă vreți să veniți sus, păi, veniți drept înaintea sus. Aici este un loc în plus sus pe platformă, și câteva locuri în plus aici, și ele vor fi luate pe altar. Noi vrem ca voi să fiți atât de confortabili cât se poate. Și i-am spus soției mele că mi-am promis mie însumi căci cu ajutorul lui Dumnezeu, nu intenționez să țin serviciile mult, vreau să vorbesc treizeci de minute, cu voia Domnului. Și aceasta ar fi o minune prin ea însăși, deoarece eu – eu nu reușesc să încep prea repede. Și, însă eu – eu va trebui să încerc, și din cauză că... Și atunci timpul care vine noi sîntem, acesta, mîine seara...

În seara aceasta, subiectul meu este: A Doua Venire A Domnului.

Și mîine seara este seara de împărtășire, și eu vreau să vorbesc despre împărtășire din punctul de vedere al Vechiului Testament. Și noi sîntem... Mîine seara este seara oficială de împărtășire, pentru că aceasta este seara în care Domnul nostru a fost trădat. Și aceasta este seara oficială de împărtășire. Și după servicii mîine seara, serviciul obișnuit de predică, apoi noi vom avea împărtășirea. Și fiecare este invitat să vină cu noi și – și să participe la acest articol glorios care ne-a fost lăsat nouă de către Domnul Isus.

Și apoi în seara următoare, cu voia Domnului, fiind seara răstignirii, eu doresc să – să iau, dintr-un punct de vedere diferit poate decît veți auzi voi la radio, Răstignirea.

Și atunci Sîmbătă seara, În mormîntarea.

Duminică dimineața la ora șase, un serviciu la răsăritul soarelui. La ora zece, un serviciu de botez, și dacă vor fi acolo aceia să fie botezați. Și apoi un mesaj de dimineața de Paști.

Și Duminică seara, cu voia Domnului, noi așteptăm un scurt mesaj despre Dovada

Învierii, și un serviciu de vindecare. Servicii de vindecare obișnuite așa cum le avem în adunare afară în adunare obișnuită, în această Duminică seara care vine. Și dacă nu ați văzut niciodată aceasta, și prietenii voștri nu au văzut niciodată dovada vizibilă a lui Isus cel înviat, eu sper că El va face așa cum a făcut-o El în anii trecuți în adunări, să apară chiar aici și să facă aceleași lucruri pe care le-a făcut El când era aici pe pământ. Și noi privim înainte spre acel timp, venirea... care va veni.

Asta-i adevărat, mutați-vă sus și faceți-vă atât de confortabili cât este posibil. Și mă întreb dacă poate mâine seara am putea fi în stare să găsim ceva scaune pe undeva. Poate jos la - casa funerară sau pe undeva unde am putea obține câteva scaune în plus, poate ca să le punem în jur pe margine. Noi vrem ca fiecare să fie atât de confortabil cât se poate. Câți dintre voi iubește pe Domnul cu tot ceea ce este în voi? Acum haideți să îndreptăm toate afecțiunile către Cristos și doar priviți acum. Noi nu sîntem aici pentru doctrine, noi sîntem aici ca să ne închinăm Domnului. Și sîntem aici doar să invităm pe fiecare din orice crez, culoare, soi, aceasta nu contează aici, noi venim doar înăuntru să ne închinăm Domnului, și va fi o jumătate de oră de cîntări de modă veche și - și înainte ca să înceapă serviciile. Și, acum, mâine seara am să încerc să încep întocmai ca în seara aceasta, exact, dacă este posibil, la ora opt, și să eliberăm atât cât se poate de repede astfel ca să putem veni înapoi seara următoare.

Și, acum, fiecare-i bine venit. Și, vizitatorii noștri, sînteți mai mult decît bine veniți ca să veniți înăuntru să avem părtășie și îndată ce serviciul s-a terminat, voi oamenii din biserică de aici care veniți aici, să vedeți și să dați mîna cu fiecare pe cât este posibil. Doar fiți... Doar să lăsați barierele jos acum, și să vă simțiți minunat. Și voi nu știți ce ar putea Domnul nostru să facă, acesta este un timp de Paști și noi doar anticipăm lucruri mărețe.

Acum în binecuvîntatul Cuvînt, eu doresc să citesc doar un - un verset, ori un rînd sau două, din Evanghelia Sf. Luca, capitolul 15, versetul 8:

Sau care femeie dacă are zece piese de argint, și ar pierde una din ele, nu aprinde

o lumină, și mătură casa, și caută cu băgare de seamă pînă cînd îl găsește?

Și cînd ea l-a găsit, cheamă pe prietenele și vecinele ei împreună, și zice, Bucurați-vă împreună cu mine; căci am găsit, banul pe care-l pierdusem.

Acum, asta ar părea ca o foarte ciudată Scriptură pentru a Doua Venire a lui Cristos, și... dar ea vorbește despre a Doua Venire a lui Cristos. Și acest subiect măreț pe care îl avem noi aici înaintea noastră acum este unul dintre cele mai vitale subiecte din întreaga Scriere Sfîntă. Nimic nu este atît de important ca Venirea Domnului Isus. Că dacă El nu vine, noi am fi găsiți martori falși, morții noștri care sînt în morminte sînt pierduți, și pentru noi nu rămîne nici o speranță dacă Isus nu vine vizibil a doua oară. Și chiar în... această lumină, tocmai în lumina celei de a Doua Veniri, era atît de important, încît această săptămîină sfîntă de care ne apropiem acum, în care Isus, cînd El s-a apropiat de aceasta prima dată chiar în umbrele Crucii, El a vorbit foarte puțin despre moartea, înmormîntarea, și învierea Lui. El a vorbit mai mult despre a Doua Lui Venire decît a vorbit El despre moartea, înmormîntarea, și învierea Sa. Astfel că în lumina acesteia, acesta trebuie că este un subiect foarte important.

În Vechiul Testament, există cu mult mai multe Scripturi în Vechiul Testament aparținînd celei de a Doua Veniri a lui Cristos decît erau privitor la Prima Venire a lui Cristos. Totul pentru rasa umană, acum după ce s-a făcut ispășirea, se bazează în mod solemn pe cea de a Doua Venire a Domnului.

Acum, noi avem religii diferite, și avem motive diferite și teologii diferite, dar religia noastră Creștină este bazată solemn pe moartea, înmormîntarea, și învierea, și a Doua Venire a Domnului. Oh, aceasta este o întrebare importantă. Și așa cum ne apropiem acum, cu cele mai sincere gînduri ale mele, noi trăim tocmai în umbra celei de a Doua Venire a Lui. Acolo, felul meu de a vedea aceasta în lumina Scripturii, nu există nici o altă speranță rămasă pentru Biserică în afara celei de a Doua Veniri a Domnului. Lumea în condiția ei de hărmălaie sălbatică a ajuns complet în afara controlului, a fiecărei organizații făcute de om în lume. Regii nu-și mai pot ține supușii, și nici dictatorii nu-și mai pot ține supușii,

democrația nu-și mai poate ține supușii, și nu a mai rămas o altă speranță decât a Doua Venire a Domnului Isus.

Și acum acesta este unul dintre cele mai oribile timpuri pentru păcătos și necredință, la care el a fost martor vreodată, deoarece timpul osîndei este aproape la îndemînă. Și acesta este cel mai binecuvîntat timp pentru credincios, pentru că izbăvirea lui este aproape. Există două categorii pe pămînt în seara aceasta, credinciosul și necredinciosul. Unul la care Domnul vine să-l primească, și unul la care Domnul vine să-l condamne. La Venirea Lui, va binecuvînta pe unul și va blestema pe celălalt, la apariția Lui.

Și fiindcă acesta este un lucru atît de vital, mă gîndesc chiar înainte... în ajun, adică, de mica noastră trezire, la care ar trebui să privim solemn, și în Scripturi, și să vedem cît sîntem de aproape. Dacă eu aș fi vrut să știu cît este ora, m-aș uita la ceas. Dacă aș fi vrut să știu în ce zi din săptămînă trăim, sau luna anului, m-aș uita la calendar. Și dacă eu vreau să știu timpul de apropiere a acestui măreț eveniment, eu mă uit la Cuvîntul lui Dumnezeu, că Acesta îmi spune timpul cînd el este aproape. Că Biblia spune, Cînd aceste lucruri încep să se împlinescă, ridicați-vă capul, că izbăvirea voastră se apropie. Timpul este la îndemînă. Acesta este un lucru atît de măreț pentru Ioan, descoperitorul, pe Insula Patmos, cînd a văzut el arătarea Venirii Domnului. Cînd el a văzut blestemele care erau peste necredincios, și binecuvîntările care erau peste credincios, el a strigat, Chiar așa, vino, Doamne Isuse! Într-atît i s-a emoționat inima după toate cîte a văzut, evenimentele înaintea Venirii Lui, încît a strigat, Chiar așa, vino, Doamne Isuse! Și cînd întreaga epocă a bisericii a trecut pe dinaintea lui, și a văzut totul în mare, felul în care se va întîmpla, atunci strigătul, Vino, Doamne Isuse! Acesta trebuie să fie un lucru glorios că Venirea Domnului se apropie tot mai mult. Isus, cînd ucenicii Lui au ajuns la un loc în care ei se uitau la lucrurile firești sau la lucrurile naturale de pe pămînt. Acum, noi vrem să ne oprim aici doar pentru cîteva minute. Aceasta nu întotdeauna trebuie să fie firesc ca să ne atragă la o parte, uneori doar lucrurile naturale ne vor trage la o parte. Slujitorii lui Isus, sau ucenicii Lui, i-au arătat Lui templul cetății, Ierusalim, marele templu unde Dumnezeu în Slava Lui Shekinah a apărut în Sfînta sfintelor. Și cînd ei i-au spus Lui cît de bine au fost plasate pietrele acolo, și cum a ordonat mareașă măiestrie a lui Dumnezeu ca aceste pietre să fie tăiate în multe locuri în lume și să vină împreună. Aceasta, în patruzeci de ani a

ridicării acestuia, nu era acolo nici măcar un bîzîit de fierăstrău sau sunetul de ciocan. Acesta a fost întocmit cu atîta măiestrie. Şi cum Dumnezeu a venit pe heruvimi şi a arătat Slava Sa Shekinah, şi cum ei aveau o mare speranţă în această biserică măreaţă.

Şi Isus le-a spus, Nu vă uitaţi la toate aceste lucruri. Deşi acesta era un loc sfînt, era un loc bun. Acesta era un loc, casă de locuit a Domnului. Dar Isus a zis, Nu priviţi la aceste lucruri. Eu am să vă spun vouă ceva care este cu mult mai măreţ decît aceasta. Că va veni vremea a zis El că nu va rămînea piatră pe piatră.

Indiferent cît de bine încercăm noi să avem grijă de fiinţa noastră fizică, indiferent cît de greu lucrăm noi pentru organizaţia noastră, cît de greu lucrăm noi în biserică pentru a noastre - a noastre ordine din biserică, va veni un timp cînd toate acele lucruri vor pieri şi vor trece.

Isus a început să le spună aceasta, şi ei au zis, Care va fi semnul venirii sfîrşitului lumii?

Şi Isus a început să le vorbească, Va veni timpul cînd nu va rămînea piatră pe piatră. Veţi auzi de războaie şi veşti de războaie, ciumă, pe alocurea cutremure.

Şi zilele trecute, acolo în California, sus în Oakland, cînd acesta era privilegiul nostru să fim acolo în miting, şi a fost pentru prima oară că soţia mea a fost într-un cutremur. Eu şedeam la frizerie, şi eu... camera s-a scuturat doar un pic. Şi radioul a anunţat repede, Un cutremur era în desfăşurare. Spunea, Ei se aşteaptă la un altul în aproximativ opt minute. "

Iar eu mă gîndeam, Oh, ce ar fi dacă acesta este ultimul!

Am plecat grăbit de la frizerie, am întîlnit-o pe soţia mea care mă aştepta pe

stradă, am pășit într-o mică drogherie să cumpărăm câteva cărți poștale să le trimitem la cei dragi ai noștri, și în timp ce eram acolo, unul dintre cele mai misterioase, simțiri ciudate pe care omul ar putea să le simtă vreodată, întregul pământ a început să se legene. Sticlele au început să cadă de pe raft, hornurile au început să cadă de pe clădiri, în stradă, căzînd, peste oamenii care țipau și strigau cum cădea tencuiala de pe ziduri. Și clădirile mari cu treizeci și patruzeci de etaje, s-au legănat împreună pînă cînd fumul sau praful de la mortar s-a ridicat în sus ca o ciupercă mare. Și oamenii au început să țipe și să fugă. Eu am spus, Acesta este degetul Atotputernicului Dumnezeu, spunînd, 'Scrisul de mînă este pe perete. "'

31 Isus a zis, Cînd veți auzi de cutremure în diferite locuri. Pământul s-a despicat în jos pe șosea pe o porțiune lungă, cam cinci picioare, și a mers sute de picioare jos în pământ. Într-un loc, întreaga autostradă s-a prăbușit înăuntru. Și eu mă gîndeam cum s-a despicat aceasta, aproape că puteam să văd degetul Atotputernicului Dumnezeu, zicînd, Vor fi cutremure în diferite locuri.

32 În timp ce ziua înainta, opt cutremure diferite au clătinat acel oraș. Și berăriile au stat deschise, și bețivii mișunau pe străzi. Și femeile umblau pe străzi, pe jumătate goale, și totul era de parcă nimic nu s-a întîmplat. Oamenii sînt atît de legați de pământ în ziua de azi încît eu nu știu ce ar putea să scuture această țară. Ei par a fi atît de nepăsători. Ei nu observă. Și un om a făcut chiar o remarcă, așa cum l-am auzit cu propriul meu ochi, zicea, Ați văzut ce am făcut? Mi-am scuturat pumnul. Eu sînt super-omul. "

Și eu mă gîndeam, O astfel de hulă!"

33 Eu nu m-am gîndit atît de mult că aceasta ar fi hulă cît m-am gîndit chiar aici în propriul nostru oraș, așa cum mergeam seara trecută pe șosea la Georgetown, așa cum traversezi secțiunile aici afară chiar înainte să ajungi la noua autostradă. Acolo era pe o mare pancardă înfiptă acolo, și care zice, El a înviat, are Viață. " Și tocmai următoarea pancardă, cele două singure, zicea, Unde este bere Budweiser, acolo este viață.

34 Mă gîndeam, O astfel de hulă! Asta-i totul. Iar Biblia a spus că, Înainte de a Doua Venire a lui Cristos, oamenii vor fi hulitori, umblînd în propriile lor poftes păcătoase, călcători de cuv nt  i acuzatori fal i. Cum a ajuns lumea într-o astfel de amăgire!

35  n Bombay, India, recent c nd Billy (băiatul meu) cu mine am fost acolo la un mare miting unde zeci de mii de Hindu i  i-au predat via a lui Cristos, a venit o mare avertizare.  i eu vreau ca voi să privi i inteligen a naturii.  i, cu totul dintr-o dată, printr-un motiv necunoscut, toate păsărelele din ora  au început să plece la  ar .  i păsări, prin c rduri, au plecat la  ar .  i ei au început să observe toate vitele  i oile  i boii. Însă  n India, gardurile lor nu sînt ca gardurile noastre, ele nu sînt garduri din lemn, ele sînt garduri mari din piatră zidite înalt.  i toate vitele au început să se depărteze de pere i  i să se depărteze de clădiri,  i să meargă departe în mijlocul c mpului  i au început să se  nv rt  în jur afară în mijlocul c mpului. Apoi, dintr-o dată, un mare cutremur a lovit  i a scuturat pere ii jos, pomii, pietrele, zburau ca proiectilele.  i păsările nu s-au întors,  i vitele au rămas afară în c mp, iar oamenii  i-au văzut de treabă g ndindu-se că totul era în ordine. Iar ziua următoare, un alt cutremur a zguduit,  i mai multe clădiri s-au răsturnat  i proiectilele zburau.  i în a treia zi, vitele s-au dus înapoi l ng  ziduri  i păsările s-au reîntors la ora .

36 Oh, El Care hr ne te vrăbiile, El care  i-a adus creaturile Lui în corabie, încă tr ie te  i domne te.  i ele se pare că au mai multă inteligen   despre Dumnezeu dec t are omul, pe care l-a creat El după chipul Lui; când, omul hule te. Micu ele creaturi de pe p m nt, Dumnezeu le poartă de grijă  i ele  i-au croit drumul departe de marile ziduri. Ele ar fi fost omor te, păsările ar fi fost zdrobite în crăpăturile pietrelor a a cum acestea se mi cau una de alta.

37 Semne ale Venirii Lui! Oh, aceasta este o mare zi în care trăim noi. Cutremure în diferite locuri, ciumă, toate acele lucruri despre care a vorbit Isus sînt aici.  n felul meu de a o vedea, eu nu văd nimic rămas dec t Venirea Domnului. Este la  ndem n .

38 Isus în... deasemeni cînd El s-a adresat poporului Său, El a spus, Învățați o pildă de la smochin. Cînd frăgezește și încep să-i dea frunzele, voi știți că vara este aproape. Și cînd vedeți aceste lucruri că încep să se împlinescă, să știți că timpul este aproape.

39 Observați ce era pomul de smochin. Smochinul era întotdeauna națiunea Evreiască. El nu a spus numai pomul de smochin, dar ceilalți pomi. ” Cînd veți vedea smochinul și toți ceilalți pomi înmugurind. Acum, El a vorbit nu numai despre smochin, ci și de ceilalți pomi.

40 Acum, haideți să observăm numai cînd aceștia înmuguresc. Noi am trăit într-un timp foarte special în ultimii cîțiva ani. Biserica dintre Neamuri a avut unul dintre cele mai mărețe treziri din cîte a avut vreodată... din zilele apostolilor; oh, și nu biserica Neamurilor a avut trezirea atunci, ci aceea era biserica Iudeilor care a avut trezirea. Dar biserica Neamurilor, în ultimii zece sau doisprezece ani, a avut cea mai mare trezire din istorie.

41 Noi ne gîndim la trezirea lui Martin Luther, da, domnule, aceasta era mare, însă era numai în Germania. Noi ne gîndim la trezirea Wesleyană care era în Anglia, ea s-a răspîndit aici, și în cîteva Insule Britanice, dar niciodată nu a avut prea mare efect. Dar în această zi, această trezire de acum, a Supranaturalului, a acoperit în mod absolut de la mare pînă la marea fără hotare, în toată lumea, prin stații mari de radio și reviste și evangheliști care au ieșit afară, nesușinuți de omenire, și au adus o trezire prin care zeci de mii de mii (de suflete) au fost născute în Împărăția lui Dumnezeu.

42 În micuța și fragila mea slujbă pe care mi-a dat-o mie Domnul, am văzut cu mult peste un milion de suflete venind în Împărăția lui Dumnezeu. Gîndiți-vă la asta! Cînd alții cu aceste mari misiuni, care cutreieră prin radio, și așa mai departe, la milioane. Sînt focuri de trezire care au ars pe fiecare deal în lume, practic, de cînd eu... de aproximativ zece ani în urmă, de cînd eu... de cînd noi am început trezirea. Noi sîntem la timpul sfîrșitului.

43 Acum observați, atunci, chiar înainte de aceea, El a profetizat aici, și a zis, Zidurile Ierusalimului vor fi călcate în picioare de către Neamuri pînă cînd vremurile Neamurilor se vor sfîrși. Mahomedanii l-au preluat. Noi vedem aceasta. Și eu aș vrea ca în seara aceasta să vă uitați la crizele care sunt, cum Ismael și Isaac încă sînt unul în gîtul celuilalt, chiar la Ierusalim unde este prevăzut că ei vor fi. Și cu cîtiva ani în urmă de abia dacă erau cîtiva Iudei în Ierusalim.

44 Acum, Isus vorbind, Cînd vedeți smochinul mugurind. Acum, Iudeii au fost împrăștiați în toată lumea, în mare număr, cu milioanele în Germania, și în Italia, și în Statele Unite, și peste tot în lume. Și Dumnezeu, așa cum a făcut El în zilele de demult, cînd a împietrit inima lui Faraon, El a împietrit și inima lui Musolinii față de Iudei, și Iudeii au fost scoși din Italia. El a împietrit inima lui Hitler, și ei au fost scoși din Germania. El a împietrit inima lui Stalin, și ei au fost scoși din Rusia.

45 Și ați observat voi în ziar, că noi, Statele Unite, luăm partea Arabilor? Oh, frate, scrisul de mîină este pe perete! Dumnezeu a spus, Cine binecuvintează pe Israel va fi binecuvîntat, cine blastămă pe Israel va fi blestemat.

46 Acum, eu am acasă o fotografie, sau cred că este dată cu împrumut în timpul acesta, numită de către oamenii de știință, Trei Minute Înainte De Miezul Noptii. Dacă lumea științifică a spus că ceasul s-a învîrtit pînă cînd a ajuns la trei minute înainte de miezul noptii, și eu cred că ei l-au scurtat pînă acum cam la un minut înainte de miezul noptii, cînd au descoperit hidrogen sau oxigen, atomic, și toate acele puteri mari pe care au reușit să le controleze, ar putea cauza o totală și completă anihilare în timp de cinci minute. Ei ar putea, absolut în seara aceasta, să facă ca să nu mai fie o singură persoană în viață pe întregul continent Nord American în treizeci de minute. Și acestea sînt tocmai în mîinile unui grup de infideli care ne urăsc. Și, pe deasupra, noi avem nave și vapoare așezate, și plasate peste tot, pe amîndouă... prin Siberia, acolo în Ungaria, și-n diferite locuri, unde vasele noastre stau, încărcate cu același tip de rachete.

47 Fraților, este mai tîrziu decît credeți! Sodoma și Gomora puțin știau, în noaptea aceea, că ei își trăiau ultimul lor ceas. Habar nu avea Egiptul că îngerul morții, care

era prezis că va veni, va veni în noaptea aceea. Habar nu avea nici Pearl Harbor despre atacul care a avut loc. Noi sîntem puși în cîntar și sîntem găsiți ușori! Noi sîntem aproape de timpul sfîrșitului!

48 Ce s-ar întîmpla dacă... Ei, chiar în Moscova, ar putea să îndrepte acele rachete, ghidate prin stele și radar, ar putea să aterizeze acea bombă exact pe Strada Patra în Louisville dacă ei ar vrea. Asta-i adevărat. Și noi putem să stăm undeva afară pe mare, pe vasele noastre, și să dirijăm una drept pe capitala Moscova dacă am vrea. Ce s-ar întîmpla, fratele meu, dacă acea mare rachetă ar veni răsucindu-se și această țară ar primi o zguduitură, și în aceeași oră noi am da drumul la aceleași lucruri și ar zgudui partea cealaltă? Și noi locuim pe o foarte micuță, crustă, mică, subțire, oricum, cînd cutremurele au mîncat și iar au mîncat pînă cînd aceasta este ca un ou golit pe dinăuntru. Dacă pămîntul ar face o mare explozie și aceste opt mii de mile grosime de lavă ar țîșni în aer, aceasta ar face exact ceea ce Dumnezeu a spus că va avea loc.

49 Noi sîntem în timpul sfîrșitului, noi sîntem aici. În nici un fel nu se poate opri. Toate cererile... Noi putem pune cîte un Eisenhower în fiecare județ, și niciodată nu-l va putea opri. Isus Cristos a spus că vor veni aceste vremuri, și noi suntem aici. Smochinul înmugurește.

În această fotografie, jos departe în Iran, voi ați citit în revista Look, cum au luat avioane mari și s-au dus acolo și au luat avioane încărcate cu acești ludei. Mii de ei, fiind acolo jos din timpul scoaterii din Babilon, fiind acolo de două mii cincisute de ani, și părăsiți acolo jos. Ei încă arau cu instrumente vechi de lemn. Ei nu știau nimic despre faptul că Isus a fost vreodată pe pămînt. Ei nu aveau habar despre nimic decît vechea lor tradiție Iudaică, tradiții după care ei trăiau. Și cînd au aterizat aceste avioane, și au început să-i încarce pe acești ludei, să-i ducă în patria lor...

Profetul a profețit, cu două mii opt sute sau trei mii de ani în urmă, zicînd, Cînd vor ieși ei din acea robie, Dumnezeu îi va aduce pe aripi de vulturi. Profetul a văzut avionul venind, el le-a văzut așezînduse jos, și luîndu-i sus ca să-i aducă în patria

lor. El nu știa cum să-i numească, el doar... Pentru el acesta arăta ca un vultur, așa că el a spus, Ei vor fi aduși înapoi pe aripile vulturilor.

Iar când au ieșit ei din aeronavă, și cei tineri îi ajutau pe bătrâni, lor li s-a luat interviu. Și ei ziceau, Ați venit înapoi în patrie ca să muriți?

Ei au zis, Nu. Noi am venit înapoi ca să vedem pe Mesia!

Oh, vapoare mari din jurul lumii, în ultimii câțiva ani, au intrat în Ierusalim cu vechii Iudei, tineri și bătrâni, îmbrăcați în hainele lor, venind de la răsărit, și de la apus. Și atârând deasupra capitalei Ierusalim cea veche stea a lui David cu șase-colțuri, cel mai vechi steag din lume, care nu a fluturat de două mii cinci sute de ani, este declarată astăzi o națiune. Smochinul înflorește.

Ierusalimul crește. Domnul restabilește,

Semnele pe care profeții le-au spus dinainte;

Zilele Neamurilor sînt numărate, cu groază împovărate;

Întoarceți-vă, Oh risipiților, la ai voștri.

Că ziua răscumpărării e aproape,

Inimile oamenilor se pierd de frică;

Fiți plini cu Duhul lui Dumnezeu, cu

lămpile voastre curate și clare,

Priviți în sus! răscumpărarea voastră se apropie.

Este mai târziu decât credem. Noi nu venim la biserică să ocupăm un loc, noi nu venim la biserică să auzim o predică bună, sau să venim la biserică să auzim muzică bună. Acestea toate își au locul lor, ci noi mai bine să venim la biserică să ne verificăm cu Dumnezeu și salvarea sufletului nostru, că ziua răscumpărării este aproape.

Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, a asemănat aceasta (El a zis) cu o femeie. Și în subiectul nostru din seara aceasta, noi aflăm această femeie, a cărei bărbat era plecat, și ea a pierdut una dintre monedele din șireagul ei. Acum eu voi încerca să explic aceasta.

Astăzi, dacă o femeie este măritată, ea ar trebui să poarte o verighetă ca semn că ea este măritată. Aceasta ca să țină pe alți bărbați de a nu avea de a face cu ea. Ei se uită și vor vedea că ea este o femeie măritată.

În acele zile, ei nu aveau verighete, ci aveau un șireag (ei o numesc șireag) pe care-l purtau în jurul capului. El avea zece monede, și mergea în jurul capului lor. Și acela era un semn că ea era o femeie măritată, și nici un bărbat nu trebuia să se ia de ele, sau nici un băiat nu trebuia să flirteze cu ele. Ele erau măritate.

Fiecare din acele monede... Dacă măcar am avea timp (însă eu nu am, ci voi căuta să-mi țin cuvântul atât de aproape cât e posibil), eu v-aș putea spune ce însemna fiecare dintre acele monede. Acestea erau așezate acolo, și fiecare monedă însemna o anumită virtute a acelei femei. Prima, însemnând dragostea ei față de bărbatul ei. A doua, însemna făgăduința de virtute de a trăi curată pentru el. Și a treia și a patra și a cincea, tot înainte pînă la a noua și a zecea.

Dacă vrei să o găsești, uitați-vă în Galateni 5. Voi o să aflați că femeia a reprezentat Biserica, iar Biserica este o Nevastă măritată cu Cristos. Iar șireagul pe care se pretinde Bisericii să-l poarte se găsește în Galateni 5, care este dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, smerenie, blîndețe, răbdare. Acesta este șireagul care se pretinde să fie purtat în Biserică, dragoste frățească, îngăduință, părtășie.

Această femeie, cînd ea... trebuie că a fost atunci cam pe cînd se întuneca de și-a dat seama că și-a pierdut una din acele monede.

Oh, dacă a fost vreodată un timp în care biserica s-ar cuveni să-și facă inventarul să vadă dacă-și are toate monedele, acesta ar trebui să fie acum. Se face întuneric. Tocmai norii și strigoii de distrugere a civilizației atîrnă deasupra pămîntului, păcatul și pata este pe fiecare mîină. Noi trăim într-un timp îngrozitor, cînd există păcat, oameni care merg la biserică doar de formă, oameni care merg la biserică doar să încerce să se ascundă de răutatea lor, oameni care merg la biserică ca să profeseze Creștinismul și trăiesc ca restul lumii, care bea, fumează, practică jocuri de noroc; femeile îmbrăcate imoral, purtînd haine pe care nu ar trebui să le poarte în – nici în propria lor cameră de îmbrăcare, le poartă afară pe stradă înaintea publicului. Și dragostea frățească este un lucru care aproape că, este trecut. Noi nu am pierdut o monedă, ci le-am pierdut practic pe fiecare din ele.

Și se făcea noapte, și, reamintiți-vă, bărbatul ei trebuia să se întoarcă. Și dacă el o găsea fără una din acele monede, aceasta arăta că ea a fost însemnată o curvă.

Și dacă ea se întinase, sau s-a întinat într-un fel și aceasta a fost văzut de oameni, ei o aduceau înaintea preotului și se aducea mărturie că ea a făcut cutare lucru, și preotul a văzut că era o femeie măritată, lua moneda (afară din șireag) care semnifica răul pe care l-a făcut. Dacă ea și-a – și-a stricat virtutea, ei au scos-o pe aceea afară. Dacă ea flirta, arătînd că ea nu era cinstită față de bărbatul ei, ei o scoteau pe aceea afară. Orice era ea, ei o scoteau. Și cînd s-a întors bărbatul ei, el a găsit că ea a fost însemnată, și el ar fi divorțat de ea imediat și nu mai avea

nimic de a face cu o astfel de femeie. El nu voia o astfel de femeie.

Astfel devenise aproape întuneric când ea și-a dat seama că a pierdut ceva, era timpul ca bărbatul ei să vină, și se făcea târziu.

Ar fi mai bine ca biserica să se cerceteze pe ea însăși prin Cuvântul lui Dumnezeu, puritatea noastră, loialitatea noastră, devotamentul nostru. Noi am devenit bîrfitori, purtînd vorbe, fumători, mușcători, Izabele vopsite, făcînd fiecare lucru din calendar pe care-l face restul lumii, biserica

Creștină se asociază cu acele lucruri în ziua de azi încît cu greu ai putea face diferența între unul și celălalt. Este timpul ca să facem inventarul. Se face târziu.

Acum, ca să... era atît de târziu încît ea a trebuit să aprindă o candelă. Și ea și-a luat o candelă. Nu numai că și-a luat o candelă, ci și-a luat o mătură și a pornit la curățirea casei.

Oh, frate! Dacă a existat vreodată nevoia pentru un timp de aprindere a candelii, trimiterea înainte a Luminii Evangheliei, Duhul Sfînt înapoi în biserică... Nu atît de mult pentru emoții, nu pentru ceva fantastic, nu pentru ceva lucrări emoționale, nu pentru o săritură de bucurie, ci pentru o experiență de cercetare a inimii când bărbați și femei se pun în ordine cu Dumnezeu. Adevărat. Noi sîntem în timpul sfîrșitului.

Și ea și-a aprins o candelă, ca să-i dea lumină. Și, frate, fiecare candelă de aici ar trebui să fie aprinsă în seara aceasta. Nu numai atît, dar ea și-a luat mătura, și vecinii au putut să vadă praful zburînd. Ea a avut cu adevărat un timp de curățire a casei, că bărbatul ei era la timpul când trebuia să vină. Și dacă el o prindea cu acea monedă lipsă, ea era o curvă. ”

Frate, noi Biserica viului Dumnezeu, în aceste mărețe ceasuri în care trăim acum, s-ar cădea să ne verificăm, să mergem înaintea lui Dumnezeu, să aprindem candela Cuvîntului Evangheliei, să ne examinăm pe noi înșine și să aflăm dacă nu avem scăzăminte, și mai ales cînd vedem toate aceste lucruri venind. Noi sîntem în timpul sfîrșitului, Venirea lui Cristos este aproape. Nu există o altă speranță în lume pentru Biserică.

Și, priviți, biserica tolănește. Biserica nu mai are conștiință. Cu greu îi mai poți trezi. Biblia spune că ei vor ajunge în condiția aceea cînd vor spune, Iată, Domnul nostru întîrzie Venirea Lui. Și ei se vor mîncă și se vor mușca unii pe alții, și așa mai departe, și se vor lupta în jur. Aceasta este exact ora aceea. Totul este gata. Paginile sînt întoarse, așa cum era, și este pregătită, Venirea Domnului.

Biserica Lutherană și-a pierdut lumina ei. Biserica Metodistă și-a pierdut lumina ei. Biserica Baptistă și-a pierdut lumina ei. Biserica Penticostală și-a pierdut lumina ei. Se pare că fiecare lumină s-a dus.

Poporul Penticostal, poporul cu Sfințenia, acționează exact ca Metodiștii. Metodiștii acționează ca Baptiștii. Baptiștii acționează ca Lutheranii. Lutheranii acționează ca și Catolicii. Și cu toții au plecat înapoi la o mare conglomeratie de păcat. Cu adevărat. Noi sîntem în timpul sfîrșitului, a Venirii Domnului.

Acum, ea avea un timp de curățenie a casei. Ea a frecat dușumelele, a măturat pereții, a luat jos pînza de păianjen, și a continuat pînă cînd a găsit ceea ce a pierdut. Și, cînd a găsit-o, ea a chemat bisericile surori să vină acum.

Mie nu-mi pasă dacă ești Metodist, Baptist, Penticostal, Presbiterian, vino, hai să ne bucurăm împreună. Cînd acel timp vine, cînd își găsește biserica dragostea frățească, cînd își găsește biserica decența ei sfîntă, cînd biserica își găsește locul ei în Cristos, aceasta o să cheme pe celelalte membre ale trupului, Veniți și bucurați-vă cu noi. Dumnezeu vrea ca biserica să-L iubească.

Eu cred că era Duminică dimineața când vorbeam despre virtuțile femeii, ce binecuvîntat, și cine ar putea să găsească un lucru mai dulce decît să vină acasă obosit atunci când Dumnezeu i-a dat omului o nevastă. Femeia și omul sînt inseparabili, ei sînt una. La creațiune, Dumnezeu i-a creat la început pe amîndoi împreună, și ei sînt o inimă, un suflet, un gînd, și totul. Cînd El l-a făcut pe om din pulberea pămîntului, El l-a separat pe el de nevasta lui. Cînd El a făcut-o pe Eva, El nu s-a dus să facă o-o femeie, să ia ceva mai multă țărînă, ci El a luat o coastă din Adam și i-a făcut nevasta lui. El a zis, Ea este os din oasele mele, carne din carnea mea. Ei au fost una în inimă, suflet, și trup.

Acesta este un model al lui Cristos. Dumnezeu nu a luat Biserica lui Cristos dintr-un crez, nici nu a luat-o El pe Ea dintr-o denominațiune. El a luat-o pe Ea din inima lui Cristos, cu sulița în coasta Lui, prin Sînge.

Fratele meu, soră, mie nu-mi pasă cît de religios ai putea să fii, dacă nu ești acoperit de Sînge, ești pierdut. Noi vom intra în aceasta, poimîine seara, ca să arătăm cît este aceasta de vital. Însă fără Sînge sînteți pierduți.

Acum, atunci cînd El a făcut pe acea nevastă, ea era o parteneră. Aceasta era ceva pentru el să iubească, aceasta era o parte din el.

Acum ascultați în deaproape. Un bărbat sau o femeie niciodată nu vor putea să meargă în Ceruri cu excepția dacă ei sînt născuți din nou. Eu nu vreau să spun că ești născut din nou deoarece ai vorbit în limbi, eu nu spun deoarece ai strigat, eu nu spun deoarece ai jucat, eu nu spun deoarece te-ai dus la biserică în mod regulat, purtînd insigne de credincioșia ta; acele lucruri sunt bune, dar nu este Asta. Trebuie să fie în mod absolut o uniune de legătură între tine și Cristos, pînă cînd devii una. Voi sînteți una! Și dacă nu ești, cum...

Îți poți imagina să vii înăuntru în timpul serii, obosit, frînt, epuizat? Dacă ești fermier, mecanic, predicator, sau orice ai fi, vii înăuntru, și cînd intri în căsuța ta, de abia aștepti ca să ajungi acolo. Deschizi ușa și o soțioară dulce stă acolo și te

salută. Ea este curată și aranjată. Ea vine spre tine te sărută pe obraz, și-ți spune, Tati, tu ești obosit. Te așează pe un scaun, și se așează și ea la tine pe genunchi, își pune brațele în jurul tău și te îmbrățișează. Și atunci se pare de parcă nici nu ești obosit, ceva te ridică. Este ceva ce ți-a dat Dumnezeu pentru acel scop. Este o parte din tine, acum, dacă ea este o soție adevărată.

Dar ce ar fi dacă acele buze au sărutat un alt om în acea zi sau altă dată? Ce ar fi dacă tu ești conștient de aceasta? Ce ar fi dacă acele brațe au îmbrățișat pe un alt bărbat? Ea este absolut o scîrbă pe genunchii tăi. Acel sărut arde ca sărutul lui Iuda. Acele brațe, mai bine să nu fie în jurul tău. Oh, ea poate să fie toată înfrumusețată, părul să-i fie cu bucle, ochii să-i aibe bruni, cu obrăjorii roșii, cu fustița călcată, ea poate să fie atît de frumoasă, dar dacă acel real și original respect sfînt și iubirea și încrederea nu sînt acolo, ar fi mai bine pentru ea să nu ți se așeze în poală. Tu nu vrei să ai nimic de a face cu ea, că ea este o – ea îți este dăunătoare. Mie nu-mi pasă cît de frumoasă se face ea, ea este încă greșită pînă cînd ea se dovedește a fi o adevărată, și originală iubită, să nu iubească pe nimeni în afară de tine, nu alt sărut de pe buzele ei decît al tău, alte brațe nu trebuie s-o cuprindă numai ale tale, și tu știi aceasta. Ce simțămînt, ce consolare!

Aceasta este bărbat și soție, care este modelul lui Cristos și Biserica Lui. Și cînd mergeți la biserica voastră, puteți avea cele mai frumoase bănci din oraș, puteți avea cel mai înalt turn din oraș, puteți avea cea mai bună orgă, vă puteți îmbrăca cel mai bine, puteți cînta ca pasărea cîntătoare, dar toate acestea, și dacă vă sărutați și cochetați cu lumea, acel sărut pe obrazul lui Cristos este ca sărutul lui Iuda. El nu vrea să aibe nimic de a face cu voi. El se uită la inelul tău de logodnă și El vede o monedă lipsă, El găsește că dragostea s-a dus. Aceasta este de formă, El vede că loialitatea este dusă. Voi ați comis curvie cu lumea. Voi mergeți la dansuri și partide de boogie-woogie, și vă uitați la programe murdare de televiziune. Voi comiteți adulter față de Cristos, împotriva Lui, prin a-L numi Bărbatul vostru.

Biblia a spus, Voi ziceți, 'Eu sînt bogat, eu nu duc lipsă de nimic. ' Dar El a spus, Tu nu știi că ești gol, mizerabil, sărac, orb, fără să știi. Este timpul să aprindem o candelă și să măturăm casa. Venirea Domnului este aproape.

Hai să ne gîndim la aceasta doar pentru cîteva minute în timp ce ne plecăm capetele. De acord? Ai vrea să te întorci la pian, soră?

Ce ai făcut pînă acuma, biserică? Care este condiția voastră în seara aceasta? Cînd ați ridicat mîna pentru predarea voastră, v-a cercetat ceva? Dacă voi cochetati cu lumea, dacă faceți lucruri care nu-s îngăduite, sărutul vostru...

Gîndește-te la aceasta, omule. Domnule, eu aș vrea să te întreb ceva. Și aceasta este valabil și pentru Domnișoare, de asemenea, și pentru Doamne. Tînără doamnă, ce ai crede despre prietenul tău, dacă tu ai fi știut și l-ai fi văzut pe el sărutînd și umblînd cu alte fete, și tu erai logodită cu el, iar el ar veni și ți-ar mîngîia mîna, și ar spune, Dragă, eu te iubesc numai pe tine ?

Tu i-ai spune, Tu fățarnicule, pleacă dinaintea mea!

Ce ar fi... Gîndește-te la aceasta, Domnule. Noi nu sîntem doar logodiți, ci noi sîntem căsătoriți. Biserica este măritată cu Cristos. Noi sîntem Soția lui Cristos, producînd copii. Cum ți-ar place să vii acasă într-o seară, pentru dăruire la soția ta, și ea are o mulțime de copilași, iar tu afli în ziua aceea... Și cînd apare ea, oh, unghiile ei pot fi vopsite (asta este, dacă sînteți din lume). Tu ai putea... Ea ar putea să arate atît de drăguță, dar tu știi. Gîndește-te la asta, frate, dacă acea femeie a sărutat pe un alt bărbat. Dacă brațele care sînt în jurul tău, spunîndu-ți că te iubește, și tu știi că aceasta este o... că ea a iubit pe alții, dragostea ei nu este adevărată. Dragostea ei nu este adevărată. Aceasta nu îți aparține ție, ea aparține și altora. Dacă tu mai ești încă bărbat, tu o arunci jos din poală. Gîndește-te ce simțire ar fi aceasta. Gîndește-te la aceasta, doamnă, dacă bărbatul tău vine acasă. Nu numai atît, dar aducînd boli de acte imorale.

Și, oh, binecuvîntată fie-vă inima, biserica este mîncată de boli venerice spirituale, de tot felul de ismuri și cîte altele. Acesta este greșit! Dumnezeuule, fii milostiv! Isus vine, prieteni, într-una din aceste nopți sau aceste zile, nu veți mai avea timp. Mai bine verificați-vă acum.

Să ne rugăm:

Cîți dintre voi spuneți, Frate Branham, cu capetele voastre plecate, mîinile voastre ridicate, amintește-mă în rugăciunea ta, Frate Branham. Eu vin în seara aceasta, eu nu am venit aici ca să vorbesc despre alte lucruri... ? Dumnezeu să vă binecuvinteze. Uite cîte mîini. Eu nu am venit aici ca să fiu văzut, eu am venit ca să descopăr ceva. Și eu cred că Dumnezeu a vorbit inimii mele în timp ce ai predicat, și eu îmi dau seama că sînt greșit. Eu - eu vreau să fiu un real, Creștin adevărat. Eu vreau să fiu un iubitor real, ca atunci cînd merg la Domnul meu și mă plec pe genunchi, vreau ca El să mă îmbrățișeze cu brațele Lui, și să zică, 'Oh, iubitul Meu!'

Vă amintiți de Solomon, cum a vorbit el despre aceasta? El a spus, Vino, iubito, hai să umblăm printre pomogranate, hai să umblăm prin grădina de mirodenii. Cum spune el că buzele ei erau ca bobocii de trandafiri, și așa mai departe. Cum și-a iubit el soțioara lui, zicîndu-i, Vino, și haidem să ne umplem de iubire.

Cînd te duci la altarul tău să te rogi, este inima ta așa de adevărată și sufletul tău atît de neîntinat încît tu spui, Doamne Dumnezeule, hai să ne luăm iubirea noastră, și tu zici, Da, Iubitul meu, eu Te iubesc ? Sau, ai comis preacurvie? Ai cochetat tu cu lumea?

Și ceasul Domnului este aproape cînd toate aceste semne și minuni, cu zeci de mii de alte lucruri care au avut loc, indicînd, fiecare semn o indică. Se face întuneric. Este o răcire în biserică. Trezirea se pare că s-a terminat. Ultima pîrticică este aproape terminată. Și iată că ne aflăm pe noi în adulter. Ce va face El? El ne va azvîrli de pe poala Lui, și va spune, Depărtați-vă de Mine, voi lucrători ai fărădelegii.

Acum, dacă este cineva care vrea să fie din nou amintit, aș putea să cer în acest minut, ridicați-vă mîinile către Dumnezeu, zicînd, Acum mă predau și spun, prin Harul lui Dumnezeu, din seara aceasta înainte eu voi trăi o viață adevărată prin ajutorul lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvinteze. Dumnezeu să vă

binecuvinteze. Și pe tine frate, pe tine soră, pe tine domnișoară, pe tine domnule, și tu frate, și pe voi de aici, și de acolo jos, și pe tine tinere.

Există vreo persoană aici care n-a fost niciodată salvat, și zice, Frate Branham, amintește-mă pe mine, eu încă nu am fost născut din nou. Eu știu că nu sînt ? Ascultați, voi nu sînteți salvați pînă cînd nu vă nașteți din nou, v-ați întors doar fața către Ceva; dar cînd îl acceptați pe Cristos sînteți născuți din nou. Veți zice, Frate Branham, eu n-am acceptat niciodată Aceasta. Eu știu că sînt greșit. Eu îmi ridic acum mîna, și zic, 'Amintește-mă, și pe mine. ' Eu nu am fost salvat niciodată. Eu niciodată - nici măcar nu am încercat să-l slujesc pe Cristos, însă eu vreau să încerc. Roagă-te pentru mine, Frate Branham. Vreți să vă ridicați mîna, cineva de aici acum? Există aici vreo persoană care nu a fost niciodată un Creștin, și ar vrea să ridice mîna, să zică, Amintește-mă, frate, în rugăciune ? Dumnezeu să te binecuvinteze, fiule. Altcineva să zică, Amintește-mă, frate"? Dumnezeu să te binecuvinteze, doamnă. Altcineva, Amintește-mă, frate, eu vreau acum să cred în Domnul Isus și să-L accept ca Salvatorul meu ? Dumnezeu să te binecuvinteze, frate. Asta este bine.

95 Cineva m-a criticat ziua trecută, zicînd, Frate Branham, de ce zici tu, 'Ridică-ți mîna'? Ascultați, nu există nimeni care să creadă în chemarea la altar mai mult decît o cred eu. Eu cred în a veni la altar, aceasta este bine, însă asta nu te mîntuiește. Aceasta este părerea ta, hotărîrea ta pentru Cristos. Veți zice, Păi, dacă am pășit sus la altar. " Aceasta este bine. Însă, fraților, v-ați dat voi seama că atunci cînd vă ridicați mîna voi rupeți fiecare lege științifică care există? Mîna voastră, prin natură, prin gravitație, ar trebui să atîrne în jos. Dacă vă ridicați mîna aceasta arată că în noi este o ființă Supranaturală care este în stare să înfrunte legile naturii, ca să-ți ridici mîna către Creatorul tău, Ceva în inima ta a luat o hotărîre. Dumnezeu te vede cum îți ridici mîinile tot la fel cum te vede El la altar. Aceasta este foarte adevărat. Dacă tu o faci cu tot dinadinsul, Dumnezeu o face la fel. Dar uitate, prietene, nu poți fi cu jumătate de măsură, tu trebuie s-o faci cu tot dinadinsul.

Acum hai să ne rugăm:

Tată Ceresc Binecuvîntat, în seara aceasta la începutul acestei treziri, după cum timpul nostru a trecut înainte acum, și a trecut puțin, eu te rog pe Tine ca să fii milostiv cu acest popor. Și admite, Atotputernice Dumnezeu, ca... Aici în seara aceasta s-au ridicat în sus în această clădire cel puțin douăzeci de mâini, că ei aveau nevoie de Cristos. O Dumnezeule, acestea sînt sufletele lor. Duhul, Uleiul, sînt arse aproape pe terminate. Nu va mai fi prea mult. Cînd se va duce ultima picătură din găleată, sau din vas, nu va mai fi Ulei să fie pus în lămpi. Ei își dau seama că sînt în ultimele zile. Nu există pe pămînt o altă speranță pentru noi în afară de Cristos. Eu mă rog în seara aceasta, Doamne, ca într-un fel, în solemnitatea acestui moment, solemnitatea, că Tu vei trimite acum pe Duhul Sfînt care i-a făcut să ridice mîna, și salvează-i de la o viață de păcat. Aprobă aceasta, Tată.

Și fie ca înainte să se încheie această adunare, fie ca într-adevăr să fie cu duzinele, mulți strigînd în Duhul Sfînt. Fie ca în acest, baptister, să fie botezați unul după altul în prețiosul Nume al Domnului nostru Isus Cristos, în dimineața Paștelui, înviind pentru o înnoire a vieții. O Binecuvîntatule Tată Etern, eu mă rog ca Tu să-i binecuvintezi. Admite aceasta, Doamne. Și acum, chiar în acest moment, fie ca decizia lor să fie adevărată, fie ca ei să Te accepte tocmai în locul unde sînt așezați. Altarele noastre și-mprejur sînt pline de oameni, și ne rugăm ca Tu să lași în seara aceasta ca acest popor să fie slujitorii Tăi. În Numele lui Cristos.

În timp ce avem capetele aplecate, eu vreau să vă pun o întrebare solemnă. Voi care v-ați ținut mîinile și voi care v-ați rugat, eu știu că nu v-ați ridicat mîna doar ca să vă vedeți mîna sus. Voi ați ridicat-o deoarece Ceva va spus ca s-o faceți. Și voi ziceți, printr-o mîna ridicată, Frate Branham, eu cred, înaintea lui Dumnezeu și această companie, eu cred că ceva s-a întîmplat în această seară în inima mea, că din noaptea aceasta înainte eu voi deveni o persoană diferită. Vreți să vă ridicați mîna, voi care v-ați ridicat mîna, și spuneți, Eu cred ? Dumnezeu să te binecuvinteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvinteze, pe tine, pe tine, pe tine. Aceasta este minunat. Acolo foarte departe în spate, da, Domnul să te binecuvinteze.

Altcineva să ridice mîna, să spună, Eu cred chiar acum ? Dumnezeu să te

binecuvinteze, frate. Domnul îmi spune în seara aceasta... Dumnezeu să te binecuvinteze, doamna din spate de acolo. Dumnezeu să te binecuvinteze, tânără doamnă de aici. Domnul îmi spune chiar acum că ceva s-a întâmplat în inima mea, și eu cred că o să am mai multă bucurie în urma acestei treziri decât am avut vreodată în viața mea. Dumnezeu să te binecuvinteze. În ordine, Dumnezeu să te binecuvinteze, doamna care șade aici. Eu mă gândeam că tocmai era timpul ca să-ți ridici mâna, și tu. Există altcineva, zicînd, Eu mă simt diferit, Frate Branham, eu cred că în seara aceasta voi ieși din această biserică fiind conștient de sosirea în curînd a lui Cristos. Eu voi ieși de aici să trăiesc o viață diferită. Eu am să fiu un Creștin, prin harul lui Dumnezeu. Eu cred că Dumnezeu m-a chemat ?

Și dacă El te-a chemat, tu ești al Lui. Încetează cochetarea, încetează de a mai cocheta cu lumea! Vino, și trăiește pentru El acum. Spune, Eu mă căiesc de toate păcatele mele, și îl iau acum pe Cristos ca Salvatorul meu. Ar mai fi cineva înainte să încheiem? Este cineva? Dumnezeu să te binecuvinteze, frate. Dumnezeu să te binecuvinteze. Aceasta este bine. Dumnezeu să te binecuvinteze. Aceasta este bine. Sînt atît de fericit să vă văd că faceți aceasta. În ordine.

Începe să fie noapte acum, este puțin... noi nu vrem ca să o stoarcem prea mult, vrem să eliberăm mai devreme astfel ca să puteți veni înapoi mîine seara.

Înainte ca să încheiem, există vreo persoană bolnavă care vrea să ridice mâna, și să zică, Roagă-te pentru mine, Frate Branham ? În regulă, aceștia-s cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece mîini, unsprezece, doisprezece, în regulă, acum treisprezece, patrusprezece, în ordine, cincisprezece.

Hai să ne plecăm acum:

Binecuvîntatule Tată Ceresc, Tu ai văzut acele mîini. Și, oh, ei sînt aici pentru un scop. Poate că ei sînt Creștini, dar ei au nevoie de marele Tău ajutor. Și noi ne dăm seama, Doamne, că Tu ai strigat prin David, zicînd, Nu uita toate binefacerile Lui pe Acela care ne iartă toate fărădelegile noastre, Care ne vindecă de toate bolile

noastre. Eu mă rog că Sîngele lui Cristos se va odihni în mod prețios peste ei și se vor vindeca, ca să se bucure de mitingul care vine. Admite aceasta, Doamne. Noi o cerem în Numele lui Cristos. Amin.

Să ne ridicăm acum, la Numele Lui Isus Cu Tine.

Oh, Numele lui Isus cu tine,

Copilul... (Să ne întorcem în jur, și să dați mîna cu cineva aproape lîngă voi. Întoarceți-vă, și strîngeți-vă mîinile)

Aceasta îți va da confort și bucurie, Luați-L peste tot unde mergeți. Prețios Nume (prețios Nume), O ce dulce! Speranța pămîntului și bucuria Cerului; Prețios Nume (prețios Nume), O ce dulce! Speranța pămîntului și bucuria Cerului. Acum în liniște, așa cum stăm cu fața încoace, să cîntăm lin: La Numele lui Isus să ne plecăm, Căzînd proșternați la picioarele Lui, Îl vom încorona în Ceruri ca Rege al regilor, Oh, cînd călătoria noastră va lua sfîrșit. Prețios Nume (binecuvîntat Acesta), O ce dulce! Speranța pămîntului și bucuria Cerului; Prețios Nume (prețios Nume), O ce dulce! Speranța pămîntului și bucuria Cerului.

Acum este doar puțin trecut de nouă, cam șapte ori opt minute după nouă. Devreme, puteți ajunge acasă, veniți înapoi mîine seară și ne vom bucura de binecuvîntările lui Dumnezeu, și de prezența voastră. Și acum am observat cam doisprezece, patrusprezece mîini ridicate pentru vindecare în seara aceasta. Dacă va fi să avem o mulțime de oameni bolnavi, vom anunța o seară doar pentru un serviciu de vindecare, poate Sîmbătă seara și Duminica la fel. Dacă vedem că nu-i putem lua pe toți Duminica, noi vom lua o Sîmbătă seara. O să vedem cum va ieși.

Acum eu - eu mă rog ca binecuvîntările lui Dumnezeu să se odihnească adînc peste fiecare din voi, și fie ca El să fie cu voi și să vă binecuvinteze pînă ne putem întîlni iarăși mîine seara.

Să ne plecăm acum capetele doar pentru un moment de rugăciune, în timp ce voi cere pastorului să vină aici sus și să elibereze într-un cuvânt de rugăciune.